

- 2) Czy można uznać, że podanie do wiadomości niezgodnej z prawdą informacji jednemu konsumentowi stanowi praktykę handlową w rozumieniu rzeczowej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych), (Dz.U.; 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez des Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 25 lipca 2013 r. — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein przeciwko Dr. med. vet. Uta Wree

(Sprawa C-422/13)

(2013/C 304/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Strona pozwana: Dr. med. vet. Uta Wree

Pytanie prejudycjalne

Czy dany grunt stanowi grunt rolny w rozumieniu art 34 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 Rady z dnia 19 stycznia 2009 r. (¹), również wtedy, gdy jego użytkowanie służy celom rolniczym (wypas w ramach hodowli owiec), jednakże grunt ten tworzy okładzinę składowiska odpadów znajdującego się pod poeksploatacyjnym nadzorem?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003; Dz.U. L 30, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 lipca 2013 r. — UAB „Vilniaus energija” przeciwko Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

(Sprawa C-423/13)

(2013/C 304/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Naczelny Sąd Administracyjny Litwy)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB „Vilniaus energija”

Strona pozwana: Lietuvos metrologijos inspekcijos Vilniaus apskrities skyrius

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 34 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub dyrektywę 2004/22/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że zakazują one krajowych regulacji i praktyk, na podstawie których wodomierz służący do pomiaru wody ciepłej spełniający wszelkie wymogi dyrektywy 2004/22/WE, dołączony do urządzenia służącego do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych, uznawany jest za układ pomiarowy i z uwagi na tę okoliczność omawiany wodomierz służący do pomiaru wody ciepłej nie może być użytkowany zgodnie z przeznaczeniem do chwili przeprowadzenia kontroli metrologicznej tego licznika i tego urządzenia służącego do zdalnej (telemetrycznej) transmisji danych jako stanowiących łącznie układ pomiarowy?

(¹) Dyrektywa 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz.U. L 135, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2013 r. w sprawie T-68/11 Erich Kastenholz przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 2 sierpnia 2013 r. przez Ericha Kastenholza

(Sprawa C-435/13 P)

(2013/C 304/10)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Erich Kastenholz (przedstawiciel: adwokat L. Acker)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Qwatchme A/S

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu;

- uwzględnienie wniesionej przez niego skargi o stwierdzenie nieważności spornej decyzji lub ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty:

- Naruszenie art. 5 ust. 1 lit. a) w związku z art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 ⁽¹⁾

Naruszenie to ma dwa aspekty:

- brakujące rozróżnienie między kryteriami nowości i indywidualnego charakteru;
- niedopuszczalne uwzględnienie kolorystyki wzoru przy ocenie cechy nowości z uwagi na zachowanie w zgłoszeniu kolorów czarnego i białego.
- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. b) w związku z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002

Naruszenie to ma trzy aspekty:

- brak określenia cech wspólnych kolidujących ze sobą wzorów i występujących między nimi różnic;
- brak wyważenia między wspólnymi a odrębnymi cechami;
- brak uzasadnienia dotyczącego kwestii indywidualnego charakteru zakwestionowanego wzoru.
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 oraz obowiązku badania stanu faktycznego z urzędu zgodnie z art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 6/2002

Naruszenie to ma cztery następujące aspekty:

- niedopuszczalne założenie przez Sąd, że przedstawiona w postępowaniu administracyjnym opinia może zostać nieuwzględniona;
- nieprzeprowadzenie analizy opinii i nieprzedstawienie uwag na temat tej opinii w decyzji Izby Odwoławczej oraz w orzeczeniu Sądu;

- brak właściwego uzasadnienia decyzji Izby Odwoławczej i orzeczenia Sądu w odniesieniu do naruszenia krajowego prawa autorskiego, w szczególności brak analizy zakresu krajowej ochrony przyznanej przez prawo autorskie;
- błędne przyjęcie przez Izbę Odwoławczą i Sąd, że to do skarżącego należy przedstawić w ramach art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 6/2002 stan prawnego dotyczącego każdorazowo ochrony przyznanej na podstawie krajowego prawa autorskiego, i jednocześnie naruszenie zakresu ciążących na Izbie Odwoławczej i OHIM obowiązków związanych z ustanowioną w art. 63 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie rozporządzenia nr 6/2002 powinnością badania stanu faktycznego i stanu prawnego z urzędu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1)

Odwołanie wniesione w dniu 5 sierpnia 2013 r. przez Elitaliana SpA od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-213/12 Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo

(Sprawa C-439/13 P)

(2013/C 304/11)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Elitaliana SpA (przedstawiciele: R. Colagrande, adwokat)

Druga strona postępowania: Eulex Kosovo

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie w całości postanowienia (Sądu (siódma izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie T-213/12 Elitaliana przeciwko Eulex Kosovo);
- w rezultacie, jeśli pozwala na to stan postępowania, uwzględnienie skargi wniesionej w pierwszej instancji poprzez a) stwierdzenie nieważności decyzji przyjętych przez Eulex — których treść i data przyjęcia nie są znane wnoszącej odwołanie — na mocy których udzielono zamówienia oznaczonego jako „EuropeAid/131516/D/SER/XK — Helicopter Support to the EULEX Mission in Kosovo (PROC/272/11)” spółce Starlite Aviation Operations, o czym Eulex poinformowała w piśmie z dnia 29 marca 2012 r. a także wszystkich innych aktów poprzedzających, późniejszych lub powiązanych, a w szczególności stosownie do okoliczności noty 2012-DAS-0392 z dnia 17 kwietnia 2012 r., w której Eulex odmówiła wnoszącej odwołanie dostępu do dokumentacji przetargu, o udzielenie którego skarżąca wniosła w dniu 2 kwietnia 2012 r.; b) zasądzenie od Eulex odszkodowania (w szczególnej formie lub jako równowartość) na rzecz wnoszącej odwołanie w zakresie określonym w § 37 i następne skargi wniesionej do Sądu; c) obciążenie Eulex kosztami postępowania;